

som afbrød mig, at det er Nytten med Forsvaret, at man forhindrer Fjenden fra altfor let at komme ind i Landet og lægger Waand paa hans Lyft til at trænge derind. Jeg har hørt mange Gange ombord i Skibe, naar Provianten begynder at blive mindre god, Folkene sige: Nu er det nok bedst, at vi tage grønne Briller paa, og Meningen dermed er, at man ikke altid skal se det, man spiser. Det Udtryk er laant inde fra Landjorden. Jeg har ofte hørt fortælle, at naar Foderet var mindre godt til Kreaturerne f. Ex., saa blev der sagt, det er nok nødvendigt at give Køerne grønne Briller paa, thi saa kan man faae dem til at æde Høet. (Afbrydelse). So, det har jeg hørt mange Gange. Jeg tror, at disse Udtalelser ville virke til, og det netop fordi dette mindre Parti ærlig — det negter jeg ikke — har revet Masken af sig, at enten Farven paa disse grønne politiske Briller bliver lysere, eller bevirkte, at Brillerne komme bort fra mangfoldige Blikke rundt omkring i Landet, saa at de lære at se, at den politiske Føde, som de faae ved Valgene — og det er ikke alene i dette Land, men overalt i Verden — undertiden ikke er af saa god Bestaaffenhed, som de have troet, at den var. (Uro).

Formanden (Arabbe): Jeg beder ærede Medlemmer om ikke at forstyrre Taleren ved deres Samtaler og Afbrydelser.

Pausen: Jeg veed, at det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrab) reiste Indvendinger imod det Mindretal, hvortil jeg har den Ære at høre, mod Mindretallets Betænkning om Forsvarssagen, og det ærede Medlem udtalte da, at han vilde have anset det for heldigst og mest korrekt, om Mindretallet havde stillet positive Forslag. Da Sagen har været omtalt fra forskjellige Sider, skal jeg ikke dvæle længere derved, men jeg skal blot tilføie, at det forekommer mig aldeles tydeligt, at naar den ene af to forhandlende Parter begynder med at erklære, at Sagens Realitet ikke skal forhandles, men at man er forudbestemt paa at afgjøre Sagen ved en politisk Dagsorden, saa er det til meget liden Baade for den anden Part at fremkomme med positive Forslag, men hvad jeg skal indrømme det ærede Medlem, det er, at naar denne Diskussion har fundet Sted her i Thinget, og naar en Sag er saa gennemgaaende drøftet, som den er i dette Dieblit efter disse Forhandlinger, saa kunde der mulig være Anledning til at komme til at nævne nogle positive Forslag, under den Forudsætning, at man selv tror paa, at Forhandlingen skulde have bidraget til at faae

Stemmer, der tidligere stod paa den ene Side, over paa den anden Side. Uden at have noget stærkt Haab om, at noget Saadant skulde være Tilfældet her, vil jeg dog være saa imødekommende mod det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrab), at jeg vil benytte Leiligheden nu paa dette sene Stadium af Diskussionen til at anvise en Vej, som dog maatte kunne følges og maatte være en af de saa Redningsveie til at holde Forsvarssagen ilive endnu i det sidste Dieblit. Min Tanke er da den, at det eventuelt skulde kunne lykkes at henvise Sagen til Udvalget igjen med det Formaal for Die, at man der behandlede Flaadens Udvikling. Naar jeg udtrykkelig nævner Flaaden, skal jeg tillademe mig at begrunde det. Jeg ser bort fra den Kamp, der er, om vi overhovedet skulle befæste eller ikke, jeg ser bort fra, hvor stor eller hvor lille Befæstningen skal være, jeg lader alt det egentlige Stridsmateriale ligge og vender mig da til Flaaden, om hvilken der jo foreligger en i Mai 1880 vedtagen Lov, i hvilken findes en ogsaa af hele dette Thing vedtagen Flaadepplan, hvorefter Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe. Nu er det vel saa, at om end Flaadepplanen nævner Skibenes Antal, fastsætter den dog ikke, naar de skulle bygges, eller de Pengesummer, der maa anvendes dertil; men man er jo enig om Grundtanken, og man maa først have et Grundlag, førend man kan komme ind paa en yderligere Diskussion af selve Sagen. Er der da nogen Fare ved at vise Sagen tilbage til Udvalget og tage fat paa Flaaden alene? Jeg tror Nei. Jeg har allerede nævnt, at der foreligger en af alle Parter vedtagen Lov, og jeg har forgjæves ledet efter nogen som helst Hindring for den af mig i dette Dieblit foreslaaede Fremgangsmaade. Den ærede Ordfører har i et af sine Foredrag nævnt, at hele Forsvarssplanen var et sammenhængende Hele — dette er ogsaa blevet gjengaget af det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) — og at det ikke vil være muligt at tage enkelte Led ud af den og behandle dem. Om end en saadan Udtalelse under alle andre Forhold kan være paa sin rette Plads, tror jeg ikke, at den gjælder her om Flaaden. Flaaden er ganske sikkert en Del af Forsvaret, men Flaaden har det Hverv at skulle være i første Linie, at skulle være først paafærde. Der er derfor intet Unaturligt i — tværtimod — at man begynder med Udviklingen af Flaaden efter den engang vedtagne Lov. Flaaden har jo tidligere ialtsald hørt til, om jeg maa bruge det Ord, Kjølebørnene for den danske Nation.